

[Holstein.]

af Jagermateriellet med det Formaal at værne Københavns civile Befolkning under fjendtlige Bombardementsforsøg paa at trykke den danske Stat og det danske Folk i Knæ ved en Terrorakt.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om han mener, at Indsættelsen af de Luftværnskanoner og Jagere, som foreslaas skaffet til Veje for disse 24 Mill. Kr., plus Indsættelsen af, hvad vi allerede har af Luftværnskanoner og Maskingeværer og Jagere, med det Formaal at forhindre et saadant Terroriseringsforsøg mod den danske Stat og det danske Folk, om denne Militærudfoldelse maa opfattes som en gendarmerimæssig Bevogtningsfægtning eller som en krigsmæssig Forsvarskamp. Jeg vil gerne spørge den højtærede Stats- og Forsvarsminister, om det er Meningen, hvis den Eventualitet, som den socialdemokratiske Militærekspert regner med, skulde indtræde — og det er vel kun Fantaster som den højtærede Udenrigsminister, der vil bestride Muligheden deraf —, at Danmarks Militærberebthed, muligvis forøget, skal sættes ind med fuld Kraft for at forhindre et saadant Forsøg paa at terrorisere det danske Folk og den danske Stat i Knæ med udenrigske, militær-politiske Formaal for Øje.

Hvis den højtærede Udenrigsministers Standpunkt ogsaa er Forsvarsministerens og Regeringschefens, saa burde i mine Øjne, saafremt Oppositionens vigtigste Vaaben da ikke er en Harlekinbriks til at lave Selvforsvindingsnumre i de afgørende Situationer, en utvetydig Afstandstagen fra Oppositionens Side være den højtærede Regering vis. Jeg paaskønner, og jeg tiltræder det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Erklæring om, at hvad der er fejlet og syndet i Fortiden, skal være glemt, hvis den højtærede Regering klart vil tilkendegive, at den har forstaaet sit Ansvar for Fremtiden.

I Bevidsthed om det verdenspolitiske Opgør, som er under Optræk, burde Danmarks ansvarlige Statsledere ikke tillade sig selv nogen som helst Svaghed eller Slaphed. I en saa dybt alvorlig og farefuld Situation har det danske Folk Krav paa Klarhed, Fasthed og Redelighed baade i Regeringens og Oppositionens Politik med Hensyn til den Sag, der her er rejst. Tvetydighed, Halvhed og Passivitet er simpelt hen under saadanne Forhold Svig mod Landets Interesser. Her gælder om nogen Sinde Ordet: Hvad du gør, gør fuldt og helt og ikke stykkevis og delt.

Jeg skal hermed gaa over til Spørgsmaalet om den højtærede Regerings natio-

nale Politik i vore sønderjyske Grænselandsdele. Jeg tager til Udgangspunkt Hr. H. P. Hanssens i Sprogforeningens Aarsskrift offentliggjorte Redegørelse for Forholdet mellem Dansk og Tysk i Sønderjylland, der slutter saaledes:

„Vigtige Statsinteresser staar her paa Spil. Vi haaber, at Regeringen, Rigsdagen og Centraladministrationen vil forstaa dette og herefter varetage dem i rette Tid.“

H. P. Hanssen siger dermed, at der er vigtige Statsinteresser i Sønderjylland, som Regering, Rigsdag og Centraladministration hidtil ikke har varetaget behørigt, og at disse Statsinteresser nu staar i den Grad paa Spil, at det er paa høje Tid, at Regering og Rigsdag griber ind. De Omraader, hvor vigtige Statsinteresser efter H. P. Hanssens Formening staar paa Spil, vedrører den danske Skolepolitik, Jordpolitik og Indvandringspolitik. H. P. Hanssen fremhæver mærkværdigvis aldrig, i iøjnefaldende Mod sætning til det konservative sønderjyske Medlem Hr. A. Svensson, de ganske uholdbare økonomiske Tilstande i Sønderjylland som et Omraade, hvor vigtige Statsinteresser staar paa Spil, og hvor maaske oven i Købet med størst Virkning Statens Interesser vilde kunne underbygges.

Den økonomiske Sanering i Sønderjylland er et livsvigtigt Statsanliggende, som hverken kan eller bør være afsluttet med Rentelettelsesloven i Foraaret. Men den har, som sagt, ingen energisk eller lidenskabelig Talsmand i Hr. H. P. Hanssen. I økonomisk Henseende finder han tilsyneladende ingen Grund til at paakalde Regeringens og Rigsdags Indskriden. Det er ubegribeligt nok kun med Hensyn til de andre saa ofte af ham fremhævede Forhold, at han ser en Fare for danske Statsinteresser. Jeg har dog hørt en anden højt betroet og i alle Kredse højt anset Nordslesviger, der kender Forholdene i Sønderjylland lige saa godt som Hr. H. P. Hanssen, udtale, at det, der nationalt vilde betyde mest for en sund og god Konsolidering af Tilstandene og Vilkaarene i Sønderjylland, er en Afhjælpning af de økonomiske Misforhold.

H. P. Hanssens Anker og Advarsler er imidlertid vægtige nok, thi de finder Tilslutning ikke blot fra samtlige danske nationale Organisationer og disses ledende Mænd i Sønderjylland, men ogsaa hos Sønderjyllands nationale Organ — om jeg maa udtrykke mig saaledes — for de jordiske Levninger af anden Internationale, der kappes med „Heimdal“ i nationale Anskrig.

Naar der fra alle disse toneangivende